

Tre Dimensionet e Vajosjes

Bibla na tregon qartë se ka tre dimensione të vajosjes. Do ti analizojmë këto tre dimensione duke i parë si në Dhjatën e Vjetër ashtu dhe në Dhjatën e Re.

1- **Vajosja e parë në Dhjatën e Vjetër** është vajosja që ne do ta quanim vajosja e lebrozëve. Kjo lloj vajosje mund të quhet dhe vajosja **që sjell çlirim dhe shërim**. Vajosja e lebrozëve bëhej për të shëruar lebrozët dhe për të bërë të mundur që ata të bëheshin pjestarë të shoqërisë. Siç e dimë sëmundja e lebrës është një sëmundje e pashërueshme vdekjeprurëse. Lebra është gjithashtu një sëmundje shumë ngjitëse. Kur dikush sëmurej nga lebra ai ish i detyruar të largohet dhe të rrinte i veçuar, nuk mund tu afrohet as njerzve e as qëndrave të banuara. Në Dhjatën e Vjetër kish një ofertë dhe një vajosje që sillte shërimin e lebrës dhe që bënte të mundur ripranimin e një personi të prekur nga lebra më praninë e të tjerëve. Kjo na shpjegohet tek Levitiku 14.

Sëmundja e lebrës simbolizon mëkatit. Si pasojë e mëkatit edhe ne, gjithë raca njerëzore, u bëmë të papastër dhe ishim të detyruar të largohemi nga prania e Zotit. Po Zoti kish përgatitur një plan për pastrimin tonë nga mëkati, për shërimin tonë nga pasojat e tij dhe për ripranimin tonë në shoqërinë hyjnore të Krijuesit. Në Dhjatën e Vjetër e shohim këtë në ligjin e pastrimit të lebrozëve. Ritualin e pastrimit të lebrozëve përmbante dy elementë:

1- Së pari i sëmurit spërkatej me gjak- simbol për çlirimin tonë me anë të gjakut të Jezu Krishtit

2-Së dyti person vajohej me vaj- simbol për faktin që besimtari në Jezu Krishtin do të jetojë i drejtuar nga Fryma e Shenjtë.

1- **Vajosja e parë në Dhjatën e Re** është vajosja që sjell shpëtimin e shpirtit. Për këtë lloj vajosjeje na flitet tek Ungjilli sipas Gjonit 20:

19 Pastaj në mbrëmje të po asaj dite, dita e parë e javës, ndërsa dyert e vendit ku qenë mbledhur dishepujt ishin të mbyllura

nga frika e Judenjve, erdhi Jezusi dhe u prezantua në mes tyre dhe u tha atyre: ``Paqja me ju!``.

- 20** Dhe, si i tha këto, u tregoi atyre duart e veta dhe brinjën. Dishepujt pra, kur e panë Zotin, u gëzuan.
- 21** Pastaj Jezusi u tha atyre përsëri: ``Paqja me ju! Sikurse më ka dërguar mua Ati, ashtu unë po ju dërgoj ju``.
- 22** Dhe, si tha këto fjalë, ***hukati mbi ta dhe tha: ``Merrni Frymën e Shenjtë!***

Edhe këtu shohim të njëjtën gjë: Jezusi pasi i çliroi apostujt me gjakun e tij u dha vajojen e Frymës së Shenjtë.

1-Vajosja e parë në Djatën e Vjetër na përshkruhet në një anë tjetër të saj në vajosjen e parë të Davidit. Këtu na del qartë se kur Jezu Krishti na çliron ne me gjakun e Tij, na çliron ne jo vetëm për tu pranuar para Zotit, por **edhe për tu bërë mbretër, për të mbretëruar në Krishtin.** 1Samuelit 16:

- 1** Zoti i tha Samuelit: "Deri kur do të mbash zi për Saulin, kurse unë e kam hedhur poshtë që mos mbretërojë mbi Izrael? Mbushe me vaj bririn tënd dhe nisu; po të dërgoj tek Isai, Betlemiti, ***sepse kam zgjedhur një mbret midis bijve të tij***".

13-Atëherë Samueli mori bririn e vajit dhe e vajosi para vëllezërve të tij; që nga ajo ditë Fryma e Zotit zbriti te Davidi...

Çdo vajosje ka një synim, një qëllim të caktuar. Vajosja e parë vjen pasi gjaku të ka pastruar nga mëkati. Vajosja vjen që të mund të ecësh në rrugën e drejtësisë. Vajosjen e parë Davidi e morri midis vëllezërve, por edhe pasi u vajos ai vazhdoi të rrijë në mes të vëllezërve. Ende nuk ish i kualifikuar të bëhej mbret. Po ashtu edhe Jezu Krishti u tha dishepujve të tij, pasi ata e kishin marrë vajosjen e parë: Veprat e Apostujve 1:

- 1 Tregimin e parë e bëra, o Teofil, mbi të gjitha gjërat që Jezusi nisi të bëjë dhe të mësojë,
- 2 deri në ditën në të cilën u muarr në qiell, pasi u kishte dhënë urdhërime nëpërmjet Frymës së Shenjtë apostujve që ai kishte zgjedhur.
- 3 Atyre, pasi pati vuajtur, iu paraqit i ngjallur me shumë prova bindëse, duke u parë prej tyre për dyzet ditë dhe duke folur për gjërat e mbretërisë së Perëndisë.
- 4 Dhe, duke u gjendur bashkë me ta, i urdhëroi ata ***që të mos largoheshin nga Jeruzalemi, por të prisnin premtimin e Atit:*** ``Që, tha ai, e keni dëgjuar nga unë,
- 5 sepse Gjoni pagëzoi me ujë, ***por ju do të pagëzoheni me Frymën e Shenjtë, mbas jo shumë ditësh*** ``.

Këtu shohim edhe një herë qartë se megjithse apostujt kishin qënë dëshmitarë të jetës, shërbesës, vdekjes dhe ringjalljes së Jezu Krishtit, megjithse ata kishin marrë Frymën e Shenjtë, në nivelin e vajosjes së parë, ata ende nuk ishin të paisur plotësisht që të dilnin të dëshmonin për Jezu Krishtin. Jezusi i urdhëroi të prisnin Pagëzimin në Frymën e Shenjtë, ose si do të mund ta quanim ndryshe, të prisnin vajosjen e dytë.

Vajosja e parë i dha fuqi Davidit të mundë Goliadhin, vajosja e parë na jep edhe ne fuqi të mposhtim gjigandët që Satanai dërgon kundër nesh, na jep fuqi të mblidhemi sëbashku me vëllezërit , na jep fuqi të lutemi e të presim, por ende nuk jemi të paisur si duhet për të mbretëruar.

Vajosjen e nivelit të parë e ka marrë çdo i krishterë i vërtetë, çdo besimtar që ka marrë shpëtimin nëpërmjet Jezu Krishtit.1 Gjonit 2:

20-Por ju keni vajosjen nga i Shenjti dhe i dini çdo gjë.

Vajosja e parë na bën pjestarë të Mbretërisë së Perëndisë. Kështu ne bëhemi një me Jezu Krishtin, Ai bëhet kreu ynë, ne bëhemi trupi i Tij.

Vajosja e parë na çliron nga pushteti i mëkatit dhe nga skllavëria e Satanait. Vajosja ushqehet dhe fuqizohet nga studimi i Fjalës së Zotit. Jobi 29:

6 kur laja këmbët e mia në gjalpë dhe shkëmbi derdhte për mua rrëke vaji.

-një nga emrat simbolokë me të cilët quhet Fjala e Zotit është fjala qumësht:1Pjetrit 2:

2 posi foshnja të sapolindura, të dëshironi fort **qumështin e pastër të fjalës**, që të rriteni me anë të tij,

Gjalpi del pasi rrihet qumshti. Kur lanja këmbët e mija me gjalpë-kur i drejtoja hapat e mija në jetë sipas mësimëve që nxirrja nga fjala e Zotit, Shkëmbi –Zoti derdhte për mua rrëke vaji. Vaji- simbol i Frymës së Shenjtë.

Ligji i Përtërirë 32:

13 Ai e bëri të ngasë me kalë mbi lartësitë e tokës, me qëllim që të hante prodhimin e fushave; **e bëri të thithë mjaltin nga shkëmbi dhe vajin nga shkëmbi i strallit,**

Pra vajosja mund të merret kur besimtari ka arritur lartësi shpirtërore duke i thurrur lavdi Zotit, kur besimtari ka arritur atje ku është prania e Zotit.

Ndryshimet midis pranisë së Zotit dhe fuqisë së Zotit:

-Prania e Zotit është vetë Zoti personalisht, prania e Zotit janë cilësitë e tija morale, është natyra e vetë Krijuesit.

-Fuqia e Zotit është plotësia e jetës së Krishtit në jetën personale të besimtarit. Pra kur flasim për vajosjen ne flasim për plotësinë, për mbushullinë e pranisë së jetës së Jezusit në një besimtar.

Vajosja vjen atëhere kur një besimtar është aq i mbushur me praninë e Jezusit saqë ky person bëhet një burim nga buron e vjen në veprim fuqia e Zotit.

Nga besimtari që është i mbushur me praninë e Zotit burojnë lumenj uji të

gjallë, buron e vihet në veprim fuqia e Zotit.
Jezu Krishti është prania e Zotit: Heb.1:

3 Ai, duke qenë **shkëlqimi i lavdisë së tij dhe vula e qenies** së tij...

Jezu Krishti është shkëlqimi i lavdisë së Zotit, të Atit të Jetës. Shkëlqimi i lavdisë së Atit u shfaq në formë njerëzore në personin e Jezu Krishtit. Shpesh besimtarët thonë: “Unë po ndjej praninë e Zotit.”

Unë ju them: Prania e Zotit nuk mund të ndjehet, nuk mund të kapet me shqisat njerëzore.

Fuqia e Zotit mund të ndjehet, prania e Zotit jo, dhe duhet të jemi të qartë që prania e Zotit dhe fuqia e Zotit nuk janë e njëjta gjë.

Prania e Zotit zakonisht nuk mund të ndjehet. Prania e Zotit pranohet me anë të besimit.

Fuqia e Zotit mund të ndjehet. Shumë besimtarë thonë: E ndjej praninë e Jezu Krishtit, e kanë gabim ajo që ata ndjejnë është fuqia dhe jo prania e Jezu Krishtit.

Prania e Zotit është lavdia e tij.. Për këtë arsye, në Eksodi 33 Moisiu i tha Perëndisë: Tregomë lavdinë tënde! Moisiu e kishte njohur fuqinë e Perëndisë tashmë në Egjipt ai vetë kish bërë shumë mrekulli në emrin e Zotit:

Eksodi 33:

18 Atëherë Moisiu tha: "**Tregomë lavdinë tënde!**".

19 Zoti iu përgjigj: "**Unë do të bëj që të kalojë para teje gjithë mirësia ime dhe do të shpall emrin e Zotit para teje. Do të fal atë që do të fal dhe do të mëshiroj atë që do të mëshiroj**".

20 Dhe tha akoma: "Ti nuk mund të shikosh fytyrën time, sepse asnjë njeri nuk mund të më shikojë dhe të jetojë".

- 21** Pastaj Zoti tha: "Ja një vend afër meje; ti do të rrish mbi shkëmbin;
- 22** dhe ndërsa do të kalojë lavdia ime, unë do të të vë në një të çarë të shkëmbit dhe do të të mbuloj me dorën time, deri sa të kem kaluar;
- 23** pastaj do ta tërheq dorën dhe ti do të më shikosh nga kurrizi; por fytyra ime nuk mund të shihet".

Perëndia iu përgjigj lutjes së tij në Eksodi 34:

5 Atëherë Zoti zbriti në renë dhe u ndal aty pranë tij, dhe shpalli emrin e Zotit.

6 *Dhe Zoti kaloi pranë tij dhe thirri: "Zoti, Perëndia i përjetshëm, i mëshirshëm dhe i dhembshur, i ngadalshëm në zemërim, i pasur në mirësi dhe në besnikëri,*

7 *që përdor mëshirën për mijëra njerëz, që fal padrejtësinë, shkeljet dhe mëkatin por nuk e lë të pandëshkuar fajtorin, dhe që viziton padrejtësinë e etërve mbi bijtë dhe mbi bijtë e bijve deri në brezin e tretë dhe të katërt".*

8 Dhe Moisiu nxitoi të përkulet deri në tokë, dhe adhuroi.

Ne e shohim se si një përgjigje për lutjen e tij Perëndia e zbulon vetveten Moisiut.

Pra, lavdia e Perëndisë janë atributet e Tij, emrin e tij, prezenca e tij, ai është Ai Vetë në person.

Lavdia e Perëndisë nuk mund të ndjehet, nuk mund të perceptohet me shqisat njerëzore; ajo nuk mund të transmetohet nga ju për një person

tjetër. Ju nuk mund të vëni duart tuaja tek dikush tjetër dhe të lutuni: Merrni shpëtimin e shpirtit tuaj në emër të Jezusit!

Por ju mund të luteni: Shërohu në emër të Jezusit! Çlirohu në emër të Jezusit! Mbushu me Frymën e Shenjtë, në emër të Jezusit!

Shpëtimi i shpirtit mund të vijë vetëm kur dikush pranon Jezu Krishtin si Zotin dhe Shpëtimtarin e tij personal, vetëm kur personi vetë e fton Jezusin të vijë në jetën e tij. Nga ana tjetër shërimi i trupit vjen kur në trupin tuaj vepron fuqia e Jezusit. Dhe fuqia e Jezusit mund të vijë e të veprojë në trupin tuaj edhe kur lutet dhe i vendos duart e tin mbi ju dikush tjetër. Jezusi si person është prania, lavdia e Atit; kur Jezusi vjen personalisht në jetën tënde vetëm Ai mund të të sjellë shpëtimin e Perëndisë.

Veprat e Apostujve 1:

7 Por ai u tha atyre: " Nuk ju takon juve të dini kohët dhe momentet e përshtatshme, që ka përcaktuar Ati me autoritetin e vet.

8 Ju do të merrni fuqi ***kur Fryma e Shenjtë do të vijë mbi ju*** dhe do të bëheni dëshmitarët mua në Jeruzalem dhe në gjithë Judenë, në Samari dhe deri në skajin e dheut.

Le të vemë re se këtu na përdoret shprehja **mbi ju** nuk na përdoren shprehjet brenda jush ose me ju.

Te Gjoni 14:

17 Frymën e së Vërtetës, që bota nuk mund ta marrë, sepse nuk e sheh dhe nuk e njeh; **por ju e njihni**, sepse qëndron **me ju dhe do të jetë në ju.**

Biba na tregon qartë se ne kemi 3 përvoja me Frymën e Shenjtë:

1- Fryma i Shenjtë vjen **me ne** para se ne të pranojmë Jezu Krishtin. Ai na këshillon, na bind për mëkatën tonë, na zbulon Jezu Krishtin dhe sakrificën e Tij në kryq...Në këtë rast Fryma i Shenjtë punon që ne të bindemi dhe që të bëjmë veprimet e duhura që marrim shpëtimin e shpirtit, që ne të bëhemi pjestarë të Mbretërisë së Perëndisë

2- Kur ne e pranojmë Jezu Krishtin si Zotin dhe Shpëtimtarin tonë Fryma i Shenjtë vjen e futet në zemrat tona, në këtë etapë të jetës sonë Fryma i

Shenjtë është **në ne**, brenda nesh që të na sjellë shpëtimin dhe bekimet e Mbretërisë së Perëndisë.

Përvoja e tretë na përshkruhet tek Vep. e Ap. 1:

2 deri në ditën në të cilën u muarr në qiell, pasi u kishte dhënë urdhërime nëpërmjet Frymës së Shenjtë apostujve që ai kishte zgjedhur.

3 Atyre, pasi pati vuajtur, iu paraqit i ngjallur me shumë prova bindëse, duke u parë prej tyre për dyzet ditë dhe duke folur për gjërat e mbretërisë së Perëndisë.

4 Dhe, duke u gjendur bashkë me ta, i urdhëroi ata që të mos largoheshin nga Jeruzalemi, por të prisnin premtimin e Atit:
` `Që, tha ai, e keni dëgjuar nga unë,

5 sepse Gjoni pagëzoi me ujë, **por ju do të pagëzoheni me Frymën e Shenjtë, mbas jo shumë ditësh` `.**

8 Ju do të merrni fuqi kur Fryma e Shenjtë do të vijë mbi ju dhe do të bëheni dëshmitarët e mi në Jeruzalem dhe në gjithë Judenë, në Samari dhe deri në skajin e dheut` `.

3- Fryma i Shenjtë vjen mbi ne për të na dhënë privilegjin që ne të veprojmë si instrument i Zotit në fuqinë e Tij për të kryer mrekulli e vepra të fuqishme.

Pra Fryma i Shenjtë vjen me ty të të bindë të pranosh Jezu Krishtin, futet brenda teje që të të sjellë shpëtimin dhe të të bëjë pjestar të Mbretërisë së Zotit dhe vjen mbi ty të të japë fuqinë të shërbesh e të kryesh vepra të fuqishme.

Benny Hinn dëshmon: Kur unë hyra këtu në sallë të predikoj Fryma i Shenjtë ishte brenda meje, në fund të predikimit Fryma e Shenjtë do të vijë mbi mua të më japë fuqinë e Tij për lutje dhe ju të gjithë do ta ndjeni. Fryma i Shenjtë vjen mbi ne të na japë fuqi për shërbesë.

Pra prania, lavdia e Zotit është brenda teje, kurse fuqia e Tij vjen mbi ty. Dëshmia e Benny Hinn: Unë e pranova Jezus Krishtin në vitin 1972. Për muaj të tërë Fryma e Shenjtë ishte me mua. U deshën disa muaj që pengesat që Satanai kish ngritur në mendjen dhe në zemrën time të thyhen dhe më në fund unë e pranova Jezus Krishtin si Zotin e Shpëtimtarin tim. Në 14 shkurt 1972 unë e pranova Jezus Krishtin dhe në 14 shkurt, e hënë ora 7 e 50 minuta, sapo unë pranova Jezus Krishtin, që në atë moment Shpirti i Shenjtë u fut brenda meje. Në atë moment u përmbush për mua personalisht Shkrimi që thotë: Shpirti i Shenjtë do të jetë brenda jush. Te Gjoni 14:

15 ` ` Nëse më doni, zbatoni urdhërimet e mia.

16 Dhe unë do t`i lutem Atit dhe **ai do t`ju japë një Ngushëllues tjetër, që do të qëndrojë përgjithmonë me ju.**

17 Frymën e së Vërtetës, që bota nuk mund ta marrë, sepse nuk e sheh dhe nuk e njeh; por ju e njihni, sepse qëndron me ju dhe do të jetë në ju.

18 Nuk do t`ju lë bonjakë, do të kthehem te ju.

Pra këtu ne shohim që **prania e Zotit është brenda nesh përgjithmonë kurse fuqia e Zotit nuk është përgjithmonë me ne.**

Fuqia e Zotit vjen tek besimtari për ta aftësuar të kryejë shërbesën, kur ne mbarojmë shërbesën fuqia e Zotit largohet nga ne. Kështu ne kemi Benny Hinn në pozitën e shërbëtorit të Perëndisë dhe Benny Hinn privatisht. Kur Benny Hinn i shërben Perëndisë, gjatë kohës që ai kryen shërbesën e tij sipas vullnetit të Zotit, fuqia e Zotit vjen mbi të. Kur ai mbaron shërbesën, fuqia e Zotit largohet.

Kur jam në shtëpi privatisht nuk e kam mbi mua fuqinë e Zotit –dëshmon Benny. Por prania e Zotit është gjithmonë me mua sepse Shkrim na thotë te Gjoni 14:

**16 Dhe unë do t`i lutem Atit dhe ai do t`ju japë një
Ngushëllues tjetër, që do të qëndrojë përgjithmonë me
ju,**

Fryma i Shenjtë është gjithmonë brenda teje. Ti nuk e ndjen por e di se Ai është gjithmonë atje. Premtimi dhe fjala e Zotit të Gjithfuqishëm ta jep ty këtë siguri.

Prania e Zotit në zemrën tënde bëhet e dukshme në momentin që ti fillon e i thurr lavdi Zotit, prania e Zotit bëhet e dukshme kur ti fillon e lexon Fjalën e Zotit, ose kur fillon e lutesh. Prania e Zotit, që ish gjatë gjithë kohës brenda teje , në zemrën tënde fillon e shfaqet, bëhet e dukshme, e prekshme, e ndjeshme kur ti fillon e i thurr lavdi Zotit, kur ti lexon Biblën, kur lutesh etj.

Jezu Krishti, kur futet në zemrën e besimtarit qëndron atje, por ne nuk e ndjejmë praninë e tij. Kur ne ardhurojmë, lutemi, lexojmë Biblën prania e Tij që është gjithmonë brenda nesh aktivizohet. Kjo sjell e shkakton të vihet në veprim fuqia e Zotit nëpërmjet nesh dhe ne fillojmë dhe e ndjejmë si praninë ashtu dhe fuqinë e Zotit të veprojë brenda nesh e nëpërmjet nesh. Ardhurimi është një nga mënyrat që na mundëson ta ndjejmë praninë e Zotit që është brenda nesh. Kur besimtari ardhuron megjithzëmër atëhere ai (ajo) çlirohet nga egoizmi njerëzor, nga pengesat që sjell natyra mëkatore njerëzore dhe Jezu Krishti, prania e Tij bëhet e prekshme. Kur besimtari ardhuron megjithzëmër, kur ai përqëndrohet tek fjala dhe e vërteta e Zotit ai përjeton atë që përjetoi Moisiu tek Eksodi 34:

**29 *Por Moisiu, ...nuk e dinte që lëkura e fytyrës së tij që
bërë rrëzëlluese, sepse kishte qenë të fliste me Zotin.***

Moisiu duke u lutur, duke biseduar me Zotin, duke qëndruar në praninë e Tij harroi krejt vetveten dhe u përqëndrua krejt tek Zoti. Kjo bëri që fytyra e tij të shkëlqente me lavdinë e Zotit. Kështu ishin dhe Adam dhe Eva fillimisht: Nuk kish egoizëm, nuk kish asgjë të keqe tek ta kështu që ata ishin të veshur me lavdinë e Zotit, ishin të veshur me dritën e Tij.

Po kur ardhi Satanai i çoi në ngasje të largohen nga Zoti, të mos mbështeten tek Zoti por tek vetvetja, të jenë ata vetë që të vendosin se çfarë është e mirë

dhe çfarë është e keqe, jo duke u mbështetur te fjala e Zotit po duke u mbështetur tek ajo që ata vetë mendojnë ose ndjejnë.

Kështu ata e mohuan Zotin dhe në vend të Zotit bënë Zot vetveten. Kjo bëri që ata të humbasin lavdinë që u kish dhënë Zoti. Kush mohon Zotin dhe mbështetet të vetvetja humbet lavdinë e Zotit dhe mbetet krejt i zhveshur: Jeremia 17:

- 5 Kështu thotë Zoti: "Mallkuar qoftë njeriu që ka besim te njeriu dhe e bën nga mishi krahun e tij, dhe zemra e të cilit largohet nga Zoti!
- 6 Ai do të jetë si një brukë në shkretëtirë; kur vjen e mira, nuk ka për ta parë. Do të banojë në vende të thata në shkretëtirë, në një tokë të kripur pa banorë.
- 7 Lum ai njeri që beson te Zoti dhe besimi i të cilit është Zoti!
- 8 Ai do të jetë si një pemë i mbjellë pranë ujit, që i shtrin rrënjët e tij gjatë lumit. Nuk do ta ndjejë kur vjen vapa dhe gjethet e tij do të mbeten të gjelbra; në vitin e thatësirës nuk do të ketë asnjë shqetësim dhe do të vazhdojë të mbajë fryte.

Prania e Zotit ushqen, mbulon e vesh jetën tonë.

Prania e Zotit, lavdia e Tij vjen në zemrën e besimtarit e plotë dhe qëndron e pandyshueshme gjatë gjithë kohës.

Fuqia e Zotit është gjithmonë në ndryshim, është si era: Herë vjen e herë largohet, vjen atëhere kur nuk e mendon largohet...

Kur prania e Zotit bëhet e dukshme dhe e ndjeshme, kur prania e Jezu Krishtit bëhet e dukshme dhe ndjehet, shpirti njerëzor qetësohet e hesht.

Psalmi 46:10 **Hesht dhe prano që Jam Zoti!...**

Bibla na dëshmon se kur shfaqet lavdia e prania e Zotit të gjithë fillojnë e qajnë e bijen me fytyrë në tokë.

Përkundrazi kur vjen e shfaqet fuqia e Zotit emocionet shpërthejnë e ka veprime e gjallëri. Prania e fuqisë së Zotit të bën të këndosh, të bërtasish e të vallzosh. Kur fuqia e Zotit është e pranishme gjithshka në personalitetin

njerëzor ngrihet e aktivizohet në shkallën më të lartë.

Nga ana tjetër kur prania e lavdia Zotit bëhet e dukshme, askush nuk është në gjëndje të lëvizë e të flasë, të gjithë fillojnë e qajnë. Dhe sa më shumë ta përjetojnë praninë e Zotit aq më të heshtur bëhen njerëzit. Kur prania e Zotit është e dukshme të gjithë janë krejt të heshtur e nuk bëjnë as lëvizjen më të vogël sepse kanë frikë se mos e humbasin atë prani hyjnore. Kur prania e Zotit është e ndjeshme ti as nuk lutesh e as nuk këndon dot. Lotët bëhen e vetmja mënyrë se si ti mund të shprehesh, lotët bëhen lutja jote, lotët bëhen kënga jote e ardhurimit.

1-Vajosja e parë na bën pjestarë të Mbretërisë së Perëndisë, na bashkon e na bën një me Krijuesin. Jezusi futet në zemrën e besimtarit. Ky është një mister i madh. Vetëm Zoti e di se si ndodh kjo gjë: 1Kor.6:

17 Por ai që bashkohet me Zotin është një frymë me të.

Në këtë kohë ndodh një ribashkim i besimtarit me Krijuesin ku Fryma e Krijuesit dhe fryma e besimtarit bashkohen e bëhen një. Besimtari rilind shpirtërisht dhe merr një zemër të re. Është një mister i madh se si ndodh kjo gjë. Vetëm Zoti e di se si është e mundur të ndodhë një gjë e tillë. Këto janë rezultatet e vajosjes së parë.

2-Vajosja e dytë. Në Dhjatën e Re ne e shohim këtë të ndodhë tek Vep. e Ap. 2:

- 1** Kur erdhi dita e Rrëshajëve, ata ishin të gjithë bashkë, në një mendje të vetme, në të njëjtin vend.
- 2** Dhe befas nga qielli erdhi një ushtimë, si ajo e një ere që fryn furishëm, dhe e mbushi gjithë shtëpinë ku ata po rrinin.
- 3** Dhe atyre u dukën gjuhë, si prej zjarri, të cilat ndaheshin dhe zinin vend mbi secilin prej tyre.
- 4** Kështu të gjithë ***u mbushën me Frymën e Shenjtë dhe filluan të flasin në gjuhë të tjera, ashtu si Fryma e***

Shenjtë ua jepte të shpreheshin.

Kjo vajosje është që besimtari të mundësohet të shërbejë. Kjo vajosje solli që apostujt të fitojnë dhuntinë e foljes në gjuhë të panjohura dhe të marrin dunti të tjera frymore. Filloi shërbesa e kishës ku besimtarët morën shërbesën të shërbejnë si priftërinj e mbretër sipas Dhjatës së Re.

Në **Dhjatën e Vjetër vajosja e dytë** na pasqyrohet në dy vende në Bibël:

Eksodi 30:

30 *Do të vajosësh edhe Aaronin dhe bijtë e tij dhe do t`i shenjtërosh, me qëllim që të më shërbejnë si priftërinj.*

2 Samuelit 4:

4 Pastaj *erdhën njerëzit e Judës dhe e vajosën Davidin mbret të shtëpisë së Judës.* Pas kësaj i thanë Davidit se qenë njerëzit e Jabeshit të Galaadit ata që kishin varrosur Saulin.

Këtu shohim ***se vajosja e dytë bëhej në Dhjatën e Vjetër vetëm për të caktuar e aftësuar dikë të shërbente, si mbret ose si prift.***

Në Dhjatën e Re besimtari është njëkohësisht edhe mbret edhe prift.

Vajosja e dytë jep autoritet por autoriteti është i kufizuar. Priftërinjtë mund të futeshin vetëm në Vendin e Shenjtë por jo në Vendin Shumë të Shenjtë.

Gjithashtu edhe Davidi pas vajosjes së dytë u bë mbret, por ish mbret vetëm mbi fisin e Judës.

Çdo i krishterë ka mundësi dhe duhet të ngulmojë që të marrë edhe vajosjen e dytë. Në këtë vajosje Fryma i Shenjtë vjen mbi besimtarin për ti dhënë atij pushtet dhe fuqi të kryejë shërbesën e tij, por ky pushtet, kjo fuqi

janë të kufizuar. Megjithatë me lutje dhe me studimin e fjalës besitari edhe pas vajosjes së dytë mund të arrijë të marrë shumë fuqi e pushtet.

Benny Hinn dëshmon: Nganjëherë Fryma e Zotit më vesh aq fuqishëm si një mantel, shpesh më duket sikur trupi im do të shpërthejë nga fuqia e madhe që Zoti ka vendosur mbi mua.

3-Vajosja e tretë që quhet Vajosja që jep Pushtet

Në Dhjatën e Vjetër kjo ishte **vajosja e Kryepriftit**. Kush merrte vajosjen e tretë emërohej Kryeprift dhe kish të drejtë të futej edhe në Vendin Shumë të Shenjtë. Vajosja e tretë sjell një mbrojtje të veçantë kundër, mëkatit e vdekjes. Numurat 12:

- 1** Miriami dhe Aaroni iu kundërvunë Moisiut me fjalë për shkak të gruas etiopase me të cilën qe martuar; në fakt ai qe martuar me një grua etiopase.
- 2** Dhe i thanë: "Mos vallë Zoti ka folur vetëm me anë të Moisiut? A nuk ka folur ai edhe nëpërmjet nesh?". Dhe Zoti dëgjoji.
- 3** (Sepse Moisiu ishte një njeri shumë zemërbutë, më tepër se kushdo mbi faqen e dheut).
- 4** Zoti u tha menjëherë Moisiut, Aaronit dhe Miriamit: "Ju të tre dilni dhe shkoni në çadrën e mbledhjes". Kështu ata të tre dolën.
- 5** Atëherë Zoti zbriti në një kolonë reje, u ndal në hyrjen e çadrës dhe thirri Aaronin dhe Miriamin; që të dy i erdhën përpara.
- 6** Pastaj Zoti tha: "Dëgjoni tani fjalët e mia! Nëse ka një profet midis jush, unë, Zoti i bëhem i njohur atij në vegim, flas me të në ëndërr.

- 7 Por nuk veproj kështu me shërbëtorin tim Moisi, që është besnik në tërë shtëpinë time.
- 8 Me të unë flas sy për sy, duke bërë që ai të më shohë, dhe jo me shprehje të errëta; dhe ai sodit dukjen e Zotit. Pse nuk keni pasur frikë të flisni kundër shërbëtorit tim, kundër Moisiut?".
- 9 *Kështu zemërimi i Zotit u ndez kundër tyre, pastaj ai u largua.*
- 10 Kur reja u tërhoq nga pjesa e sipërme e çadrës, **Miriam** ishte **bërë lebroze e bardhë si bora**; Aaroni e shikoi Miriamin, dhe ja, ajo ishte lebroze.
- 11 Aaroni i tha Moisiut: "O zoti im, mos na ngarko me fajin që kemi kryer nga budallallëku dhe mëkatin që kemi bërë.
- 12 Mos lejo që ajo të jetë si një e vdekur, mishi i së cilës është gjysmë i konsumuar kur del nga barku i nënës së saj!".
- 13 Kështu Moisiu i thirri Zotit, duke i thënë: "Shëroje, o Perëndi, të lutem!".
- 14 Atëherë Zoti iu përgjegj Moisiut: "Po ta kishte pështyrë i ati në fytyrë, nuk do të ishte ndofta e turpëruar shtatë ditë? Izoloheni, pra, jashtë kampit shtatë ditë; pastaj pranojeni përsëri".
- 15 Miriamin e izoluan jashtë kampit për shtatë ditë; dhe populli nuk e filloi marshimin e tij deri sa Miriami të ripranohej në kamp.

Në këtë rast shohim se si Aaroni dhe Miriami iu kundërvunë Moisiut, por Aaroni nuk u prek nga ndëshkimi i Zotit për shkak të vajosjes që kish marrë si Kryepriфт kurse Miriami u godit menjëherë nga lebra. Po ashtu tek Numurat 20:

28 *Moisiu ia zhveshi rrobat Aaronit* dhe ia veshi Eleazarit, birit të tij; *dhe Aaroni vdiq aty, në majë të malit*. Pastaj Moisiu dhe Eleazari zbritën nga mali.

Këtu shohim gjithashtu se Aaroni nuk mund të vdiste për sa kohë kish veshur robat e Kryepriftit. Vdekja nuk mund ti afrohej, por pasi Moisiu ia hoqi rrobat vdekja e goditi dhe Aaroni vdiq.

Vajosja e tretë në planin mbretëror na përshktohet në vajosjen e tretë të Davidit: 2 Samuelit 5:

3 Kështu tërë pleqtë e Izraelit erdhën te mbreti në Hebron dhe mbreti David lidhi një aleancë me ta në Hebron para Zotit, ***dhe ata e vajosën Davidin mbret të Izraelit.***

4 Davidi ishte tridhjetë vjeç kur filloi të mbretërojë dhe mbretëroi dyzet vjet.

5 Në Hebron mbretëroi shtatë vjet e gjashtë muaj mbi Judën; dhe në Jeruzalem mbretëroi tridhjetë e tre vjet mbi gjithë Izraelin dhe Judën.

Kjo vajosje e Davidit në planin shpirtëror na analizohet tek

Psalmi 89:

0 Gjeta Davidin, shërbëtorin tim, ***dhe e vajosa me vajin tim të shenjtë.***

21 Dora ime do ta përkrahë me vendosmëri dhe krahu im do ta forcojë.

22 Armiku nuk do ta shtypë dhe i ligu nuk do ta pikëllojë.

23 Do të asgjesoj para tij armiqtë e tij dhe do të godas ata që e

urrejnë.

- 24** Besnikëria ime dhe mirësia ime do të jenë me të, dhe me emrin tim do të bëhet i fuqishëm.
- 25** Do ta shtrij dorën e tij mbi detin dhe dorën e djathtë të tij mbi lumenjtë.
- 26** Ai do të kërkojë ndihmën time, duke thënë: "Ti je Ati im, Perëndia im dhe Kështjella ime e shpëtimit".
- 27** Do ta bëj gjithashtu të parëlindurin tim, më të shkëlqyerin ndër mbretërit e dheut.
- 28** Do të përdor mirësi ndaj tij përjetë, dhe besëlidhja ime me të do të mbetet e qëndrueshme.
- 29** Do t`i bëj gjithashtu pasardhësit e tij të përjetshëm dhe fronin e tij si ditët e qiejve.

Kur morri vajosjen e 3të Davidi morri fuqi nga Zoti dhe pushtoi Jerusalemin, fortesën e Sionit nga duart e Jebusitëve. Kur morri këtë vajosje Davidi u rrit në fuqi dhe filloi të pushtonte territore të reja.

Në Dhjatën e Re vajosjen e 3të apostujt e marrën tek Vep. e Ap. 4:

- 24** Kur i dëgjuan këto, ata unanimisht e ngritën zërin te Perëndia dhe thanë: ``O Zot, ti je Perëndia që ke bërë qiellin, tokën, detin dhe gjithçka që është në ta,
- 25** dhe që me anë të Frymës së Shenjtë ke thënë, nëpërmjet gojës së Davidit, shërbëtorit tënd: "Përse u zemëruan kombet, dhe popujt kurdisin gjëra të kota?

- 26** Mbretërit e dheut ngritën krye dhe princat u mbloodhën bashkë kundër Zotit dhe kundër Krishtit të tij".
- 27** Sepse pikërisht kundër Birit tënd të shenjtë, që ti e vajose, u mbloodhën Herodi dhe Ponc Pilati me johebrenjtë dhe me popullin e Izraelit,
- 28** për të bërë të gjitha ato që dora jote dhe këshilli yt kishin paracaktuar se do të ndodhnin.
- 29** Dhe tani, Zot, shqyrto kërcënimet e tyre dhe lejo që shërbëtorët e tu të kumtojnë fjalën tënde me plot çiltërsi,
- 30** duke e shtrirë dorën tënde për të shëruar dhe që të kryhen shenja dhe mrekulli në emër të Birit tënd të shenjtë Jezusit``.
- 31** ***Dhe, mbasi genë lutur, vendi ku ishin mbledhur u drodh; dhe të gjithë u mbushën me Frymën e Shenjtë, dhe e shpallnin fjalën e Perëndisë me çiltërsi.***

Pasi morrën vajosjen e tretë shërbesa e apostujve morrri një dimension të ri. Vep. e Ap. 5:

- 11** Kështu një frikë e madhe e zuri gjithë kishën dhe gjithë ata që i dëgjonin këto gjëra.
- 12** Dhe shumë shenja dhe mrekulli bëheshin në mes të popullit nëpërmjet duarve të apostujve. Të gjithë me një mendje të vetme mblidheshin nën portikun e Salomonit.
- 13** Dhe asnjëri nga të tjerët nuk guxonte të bashkohej me ta; por populli i lartësonte.
- 14** Kështu Zotit i shtohej një numër gjithnjë e më i madh

besimtarësh, turma burrash dhe grash,

- 15** aq sa i binin të sëmuret në sheshe, i vinin në shtretër e në shtroja, që kur kalonte Pjetri, të paktën hija e tij të mbulonte ndonjë nga ata.
- 16** Edhe një turmë nga qytetet përreth turrej në Jeruzalem, duke sjellë të sëmuret dhe ata që mundoheshin nga frymëra të ndyra dhe të gjithë shëroheshin.

Kur vjen Vajosja e Tretë nuk ka më vend për hipokrizi në kishë (Hanania e Safira). Hipokritët dhe bota ja ka frikën një besimtari që ka marrë Vajosjen e Tretë

Rreziqet që sjell Vajosja e Tretë

Vajosja e tretë sjell me vete rreziqe që duhen njohur. Në shek e 20 vetëm pak predikues e përjetuan Vajosjen e Tretë dhe një pjesë e madhe e tyre shkuan në gabim e përfunduan keq.

Alexander Dawi në Chicago Illinois tronditi botën, por në fund ai mendonte se ai ishte Elija dhe vdiq në turp.

William Branham kish dhunti të jashtzakonshme. Kur ai lutej për persona të ndryshëm ai kish një dhunti kaq të qartë profetike sa që dinte me saktësi të dhëna nga jeta e personave që vinin para tij dhe kërkonin lutje. Shërime të mahnitshme, ndodhnin kur lutej ai.

Në një rast dikush desh të tallej me William Branham, i afrohet në një nga takimet masive që ai organizonte dhe lutej për shërim. Ky person i afrohet dhe i thotë :Të lutem, lutu për mua, kam kancer. Shumë të tjerë prisnin që William Branham të gabonte që ata të talleshin William Branham e pa në sy dhe i tha: Ti gënjen, ti nuk ke kancer, ti ke ardhur të tallesh me mua, por ti do të kesh kancer dhe do të vdesish brenda 7 ditëve. Kjo profeci e William Branham u plotësua. Por në fund William Branham shkoi në gabim dhe pati një vdekje tragjike:u vra në një aksident automobilistik. Një i dehur u përplas me makinën e tij.

Vëllezërit Steven dhe George Jeffery në Angli gjithashtu kishin marrë

vajosjen e tretë. Ata organizonin takime ku luteshin për turma të tëra dhe ndodhnin mrekulli të jashtzakonshme: Krahët e këmbët e prera ripërtëriheshin, po ashtu ripërtëriheshin organe që ishin larguar në mënyrë kirurgjikale ose si pasojë e aksidenteve. Në fund edhe ata shkuan në gabim dhe përfunduan me turp.

Kur vjen fuqia e Zotit në jetën e dikujt ai duhet të ketë kujdes që të mos i rritet mendja, duhet të ketë kujdes që të mos kujtojë se është ai, janë aftësitë e tija njerëzore apo vlerat e tija të veçanta personale, që i bëjnë mrekullitë.

Përmbledhje

Bibla na tregon qartë se ka tre dimensione të vajosjes.

1-Vajosja e parë . Kjo lloj vajosje mund të quhet dhe **vajosja që sjell çlirim dhe shërim**.

Në Dhjatën e Vjetër

Vajosja e parë Në Dhjatën e Vjetër pasqyrohet në :

a- Vajosjen e lebrozëve që bëhej për të shëruar lebrozët dhe për të bërë të mundur që ata të bëheshin pjestarë të shoqërisë.

b- Vajosjen e parë të Davidit :Vajosja e parë i dha fuqi Davidit të mundë Goliadhin por ende nuk ish i aftë të mbretëronte.

Në Dhjatën e Re

1- Vajosja e parë në Dhjatën e Re është vajosja që sjell shpëtimin e shpirtit.

Vajosja e parë na bën pjestarë të Mbretërisë së Perëndisë. Kështu ne bëhemi një me Jezu Krishtin, Ai bëhet kreu ynë, ne bëhemi trupi i Tij.

Vajosja e parë na çliron nga pushteti i mëkatit dhe nga skllavëria e Satanait.

Vajosja e parë i dha fuqi Davidit të mundë Goliadhin, vajosja e parë na jep edhe ne fuqi të mposhtim gjigandët që Satanai dërgon kundër nesh, por ende nuk jemi të paisur si duhet për të mbretëruar. Për këtë lloj vajosjeje na flitet tek Ungjilli sipas Gjonit 20:

22 Dhe, si tha këto fjalë, ***hukati mbi ta dhe tha: ``Merrni Frymën e Shenjtë!***

Këtu shohim të njëjtën gjë: Jezusi pasi i çliroi apostujt me gjakun e tij u dha vajojen e Frymës së Shenjtë.

2- Vajosja e dytë

Në Dhjatën e Vjetër vajosja e dytë na pasqyrohet në dy vende në Bibël:

Eksodi 30:

30 Do të vajosësh edhe Aaronin dhe bijtë e tij dhe do t`i shenjtërosh, **me qëllim që të më shërbejnë si priftërinj.**

2 Samuelit 4:

4 Pastaj erdhën njerëzit e Judës dhe **e vajosën Davidin mbret të shtëpisë së Judës.** Pas kësaj i thanë Davidit se qenë njerëzit e Jabeshit të Galaadit ata që kishin varrosur Saulin.

Këtu shohim se vajosja e dytë bëhej në Dhjatën e Vjetër vetëm për të caktuar e aftësuar dikë të shërbente, si mbret ose si prift.

Vajosja e dytë jep autoritet, por autoriteti është i kufizuar. Priftërinjtë mund të futeshin vetëm në Vendin e Shenjtë por jo në Vendin Shumë të Shenjtë.

Gjithashtu edhe Davidi pas vajosjes së dytë u bë mbret, por ish mbret vetëm mbi fisin e Judës.

Në Dhjatën e Re ne e shohim këtë të ndodhë tek

Vep. e Ap. 2:

4 Kështu të gjithë u mbushën me Frymën e Shenjtë dhe filluan të flasin në gjuhë të tjera, ashtu si Fryma e Shenjtë ua jepte të shpreheshin.

Kjo vajosje është që besimtari të mundësohet të shërbejë. Në Dhjatën e Re besimtari është njëkohësisht edhe mbret edhe prift.

Kjo vajosje solli që apostujt të fitojnë dhuntinë e foljes në gjuhë të panjohura dhe të marrin dunti të tjera frymore. Filloi shërbesa e kishës ku besimtarët morën shërbesën të shërbejnë si priftërinj e mbretër sipas

Dhjatës së Re. Çdo i krishterë ka mundësi dhe duhet të ngulmojë që të marrë edhe vajosjen e dytë. Në këtë vajosje Fryma i Shenjtë vjen mbi besimtarin për ti dhënë atij pushtet dhe fuqi të kryejë shërbesën e tij, por ky pushtet, kjo fuqi janë të kufizuar.

3-Vajosja e tretë që quhet Vajosja që jep Pushtet

Në Dhjatën e Vjetër kjo ishte **vajosja e Kryepriftit**. Kush merrte vaosjen e tretë emërohej Kryeprift dhe kish të drejtë të futej edhe në Vendin Shumë të Shenjtë. Vajosja e tetë përveç fuqisë sjell një mbrojtje të veçantë kundër Satanait dhe vdekjes. Numurat 12:

Vajosja e tretë në planin mbretëror na përshktohet në vajosjen e tretë të Davidit:2 Samuelit 5:

- 3** Kështu tërë pleqtë e Izraelit erdhën te mbreti në Hebron dhe mbreti David lidhi një aleancë me ta në Hebron para Zotit, dhe ata ***e vajosën Davidin mbret të Izraelit.***

Kur morri vajosjen e 3të Davidi morri fuqi nga Zoti dhe pushtoi Jerusalemin, fortesën e Sionit nga duart e Jebusitëve. Kur morri këtë vajosje Davidi filloi të pushtonte territore të reja.

Në Dhjatën e Re vajosjen e 3të apostujt e morrën tek Vep. e Ap. 4:

- 31** ***Dhe, mbasi genë lutur, vendi ku ishin mbledhur u ddrodh; dhe të gjithë u mbushën me Frymën e Shenjtë, dhe e shpallnin fjalën e Perëndisë me çiltersi.***

Pasi morrën vajosjen e tretë shërbesa e apostujve morri një dimension të ri. Vep. e Ap. 5:

- 15** aq sa i binin të sëmuret në sheshe, i vinin në shtretër e në shtroja, që kur kalonte Pjetri, të paktën hija e tij të mbulonte ndonjë nga ata.

- 16** Edhe një turmë nga qytetet përreth turrej në Jeruzalem, duke

sjellë të sëmuret dhe ata që mundoheshin nga frymëra të ndyra
dhe të gjithë shëroheshin.

Kur vjen Vajosja e Tretë nuk ka më vend për hipokrizi në kishë:(Anania
dhe Safira)Hipokritët dhe bota mëkatare ja ka frikën një besimtari që ka
marrë Vajosjen e Tretë

Benny Hinn

Miracle Service Baltimore MD, May 26, 2012